

สรุปผลการพัฒนาความรู้
วิชา กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับผู้ปฏิบัติงานภาครัฐ
(PDPA for Government Officer)
ผ่านระบบออนไลน์ (TDGA E-learning)
หลักสูตรด้านดิจิทัลของสถาบันพัฒนาบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัล (TDGA)

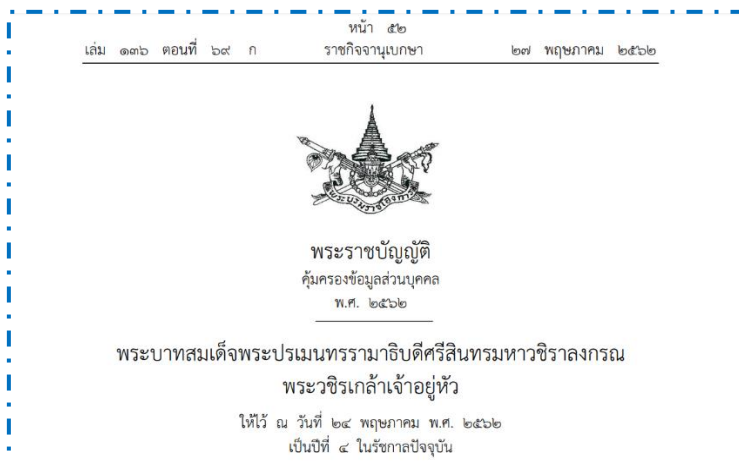
บรรยายโดย ดร.มนต์ศักดิ์ โช้เจริญธรรม

ที่ปรึกษาเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้อำนวยการฝ่ายดาตาโซลูชัน สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

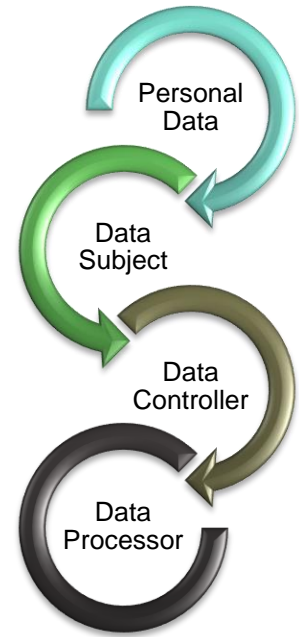
ผู้บริหารข้อมูลระดับสูง (CDO) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

เนื่องด้วยปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยมีปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก ทำให้สร้างความเดือดร้อนหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และในยุคแห่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้การเก็บรวบรวมและเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดการล่วงละเมิดสิทธิดังกล่าวกระทำได้ง่ายและรวดเร็ว บุคคลย่อมได้รับความเสียหายอย่างมาก ทั้งยังส่งผลถึงความน่าเชื่อถือทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ประเทศไทยจึงมีการตรากฎหมาย เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จากการถูกล่วงละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล คือ “พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒” ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีทั้งสิ้น ๗ หมวด และ ๑ บทเฉพาะกาล รวม ๙๖ มาตรา โดยมาตรา ๒ บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ และความในมาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” จึงทำให้หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และหมวด ๔ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงบทเฉพาะกาลที่เกี่ยวกับคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ บทบัญญัติในหมวดอื่นให้มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวจึงมีข้อควรรู้ในสาระสำคัญ ดังนี้

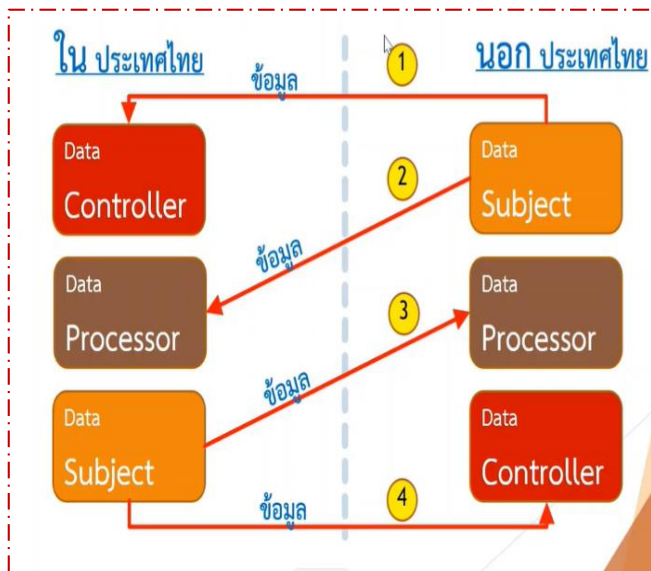

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ฉบับเต็ม

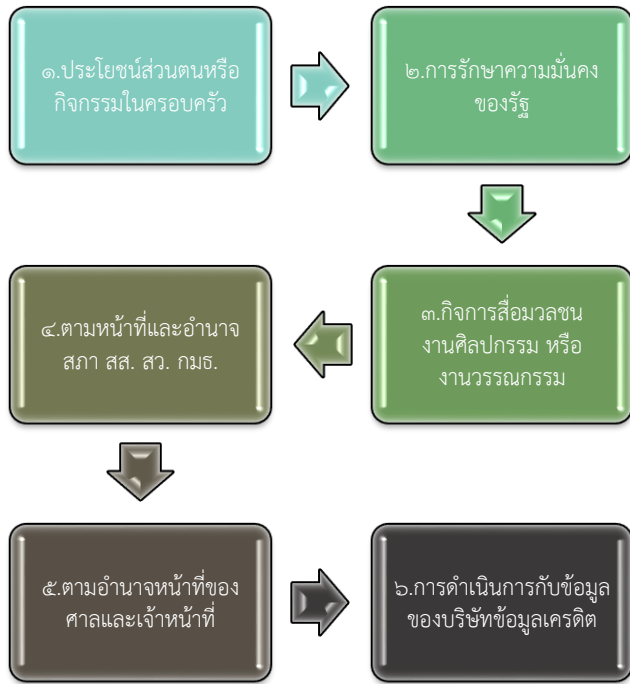
พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มีค่าสำคัญตามพระราชบัญญัตินี้ที่ควรรู้เพื่อทำความเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้อง ดังนี้ “ข้อมูลส่วนบุคคล” (Personal Data) คือ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ทำให้ระบุตัวบุคคลได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชน ชื่อ-สกุล ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ อีเมล ข้อมูลทางการเงิน เชื้อชาติ ศาสนา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ แต่ไม่รวมข้อมูลคนตายและข้อมูลนิติบุคคล “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล” (Data Subject) คือ บุคคลที่ข้อมูลนั้นระบุไปถึง “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” (Data Controller) คือ บุคคลหรือนิติบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และ “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” (Data Processor) คือ บุคคลหรือนิติบุคคลที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดขอบเขตการบังคับใช้ของกฎหมายไว้ในมาตรา ๓ และมาตรา ๕ รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้นการบังคับใช้ของกฎหมายไว้ในมาตรา ๔ โดยสรุปว่า หากมีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ก็ให้บังคับตามบทบัญญัตินั้น เว้นแต่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล บทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้ใช้บังคับตามบทบัญญัติใน

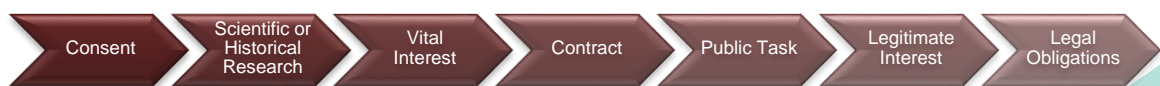
พระราชบัญญัตินี้ โดยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือนิติบุคคลที่อยู่ในราชอาณาจักร และมีผลบังคับใช้กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่นอกราชอาณาจักร หากมีกิจกรรมดังนี้ การเสนอขายสินค้าหรือบริการแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการชำระเงินหรือไม่ก็ตาม หรือการเฝ้าติดตามพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร

พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดข้อยกเว้นการบังคับใช้ของกฎหมายไว้ ๖ ประการ ดังนี้ (๑) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคล ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรม ในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น (๒) การดำเนินการของหน่วยงานรัฐ ที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (๓) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผย

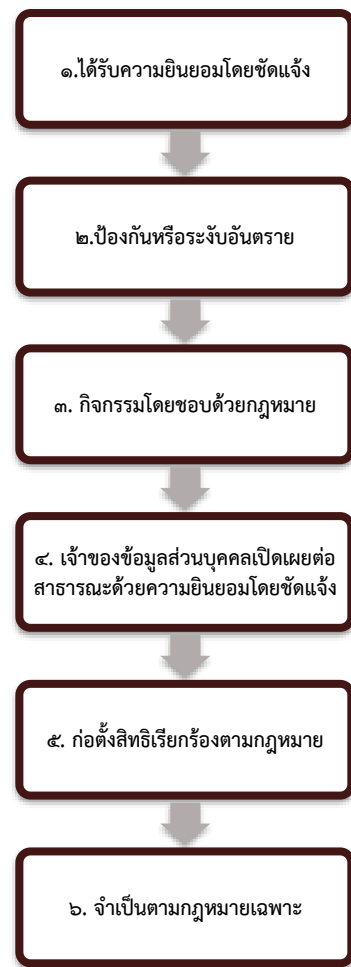
ข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจกรรมสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรม อันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น (๔) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่ตั้งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ (๕) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และ (๖) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิก ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

ตามที่ได้กล่าวข้างต้นพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดว่าหากมีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นการเฉพาะแล้วก็ให้บังคับตามบทบัญญัตินั้น เว้นแต่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ฯลฯ ให้ใช้บังคับตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่จะดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ต่อเมื่อผู้มีหน้าที่ได้ทำตามหลักการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๔ ดังนี้ (๑) Consent การได้รับความยินยอม (๒) Scientific or Historical Research การจัดทำเอกสารประวัติศาสตร์หรือจดหมายเหตุเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติ (๓) Vital Interest ป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตร่างกายหรือสุขภาพของบุคคล (๔) Contract ความจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญา (๕) Public Task ความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือการปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจรัฐ (๖) Legitimate Interest ความจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือของบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น และ (๗) Legal Obligations การปฏิบัติตามกฎหมาย

การดำเนินการตาม (๑) – (๗) เป็นหลักการกระทำในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ หลัก Consent การได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ถือเป็นหลักคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลพื้นฐานที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่จะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก่อนหรือขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล และต้องกระทำโดยชัดแจ้งเป็นหนังสือหรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ต้องแจ้งวัตถุประสงค์การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ต้องแยกส่วนใช้ภาษาที่อ่านง่าย ให้ความอิสระในการยินยอม และถอนความยินยอมเมื่อใดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามการกระทำต่อข้อมูลส่วนบุคคลก็ไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเสมอไป หากได้ดำเนินการตาม (๒) – (๗) อย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว

กรณีข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน (Sensitive Personal Data) พระราชบัญญัตินี้มาตรา ๒๖ ได้กำหนดประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ ฯลฯ หรือตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเหล่านี้ จะดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายเมื่อทำตามหลักการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ (๑) ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้ง (๒) ป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพ ซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมได้ (๓) การดำเนินกิจกรรมโดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการคุ้มครองที่เหมาะสมขององค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (๔) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยชัดแจ้ง (๕) การก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (๖) จำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะ ได้แก่ เกี่ยวกับการวินิจฉัยโรคทางการแพทย์ ประโยชน์สาธารณะ ด้านการสาธารณสุข การคุ้มครองแรงงาน การศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือ ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ

เมื่อทราบแล้วว่าข้อมูลส่วนบุคคลใดเป็นข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปหรือข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน และมีวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่ได้ดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไร ข้อควรรู้ต่อมา การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมาย พระราชบัญญัตินี้มาตรา ๒๒ – มาตรา ๒๓ กำหนดหลักการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลไว้ โดยให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็น ภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย และต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อน/ขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียด ดังนี้ วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม กรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องให้ข้อมูลเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายหรือสัญญา ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวม และระยะเวลาในการเก็บรวบรวม ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงาน

ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ รวมทั้ง สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หากการเก็บข้อมูลเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่น พระราชบัญญัตินี้มาตรา ๒๕ กำหนดโดยหลักห้ามกระทำ เว้นแต่ แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เก็บรวบรวมและได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือเป็นกรณีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม ส่วนการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายพระราชบัญญัตินี้มาตรา ๒๗ กำหนดหลักห้ามใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอม เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม แต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยนั้นไว้ และจะต้องไม่ใช่หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ทั้งนี้ กรณีข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่กฎหมายใช้บังคับ มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมและใช้ตามวัตถุประสงค์เดิมต่อไปได้ แต่ต้องกำหนดวิธีการยกเลิกความยินยอม และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ประสงค์ให้เก็บและใช้สามารถแจ้งยกเลิกได้ง่าย ส่วนการเปิดเผยและดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ตามที่ได้สรุปหลักการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ย่อมก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ดังนี้ พระราชบัญญัตินี้มาตรา ๓๐ - มาตรา ๓๕ กำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ สิทธิได้รับการแจ้งให้ทราบ สิทธิขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิขอให้โอนข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิขอให้ลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้ สิทธิขอให้ระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล และสิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล และพระราชบัญญัตินี้มาตรา ๓๗ ได้กำหนดหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไว้ ได้แก่ การจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม ดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้อื่นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ การจัดให้มีระบบการตรวจสอบเพื่อดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งเหตุการณละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การแต่งตั้งตัวแทนภายในราชอาณาจักร รวมทั้งจัดทำบันทึกการรายการ อีกทั้ง มาตรา ๔๐ ได้กำหนดหน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไว้ ได้แก่ การดำเนินการตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมาย หรือบทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงเหตุการณละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น การจัดทำและเก็บรักษาบันทึกการรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล การแต่งตั้งตัวแทนภายในราชอาณาจักร ทั้งนี้ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ให้ถือว่าผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และตามพระราชบัญญัตินี้มาตรา ๓๔ กำหนดขั้นตอนการร้องเรียน หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเห็นว่าตนไม่ได้รับสิทธิตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดหรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณา ดำเนินการตามแนวทางการร้องเรียนของพระราชบัญญัตินี้ต่อไป หากผลการพิจารณาพบว่าผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการไม่ถูกต้องและทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับความเสียหาย อาจต้องรับโทษทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง ตามกรณีความผิด

ประโยชน์จากการเข้ารับการฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยเฉพาะผู้ที่สังกัดหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล มีความรู้ความเข้าใจ ในสาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มุ่งเน้นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรการต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลขององค์กร และเมื่อเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการตรากฎหมาย จะทำให้สามารถปฏิบัติตามความต้องการของกฎหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

หมายเหตุ : ๑. ภาพประกอบนำมาจากสื่อการสอนของผู้บรรยายหลักสูตรวิชาดังกล่าว
๒. แผนภาพ/แผนภูมิ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจัดทำขึ้นใหม่

จัดทำโดย นายภาคภูมิ รัตนไสรวงศ์
ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ
สังกัด กลุ่มวินัย กองการเจ้าหน้าที่
เดือนมีนาคม ๒๕๖๖